

IVARS STRAUTIŅŠ

BRĪDIS KLUSUMA

Brīdis klusuma nav iedegt sveci vienu,
labo aizgājēju reizēm pieminot.
Tā ir laime sevī atmodināt Dievu
un par dzīvi abiem kopā paklusēt.
Brīdis klusuma ir kopā saplūšana
ar pirmo kļiedzienu un vaidu pēdējo,
trauksmes sekundes pirms mājās atgriešanās,
prieka asaras, pirms apskaut savējos.
Brīdis klusuma ir tevis satikšana,
tas ir neaprakstāms iemīlētsprieks.
Tā ir gluži kā no pelniem atdzimšana.
Tas ir baltums, kas ir baltāks vēl kā sniegs.

LŪGUMS

Dod Dievs reiz divām vientulībām tikties,
un beidzot visu kopā izdzīvot.
Cik daudz ir viņās raibu sapņu krājies,
cik maz no laimes dāsnās rokas sniegts!
Dod viņu likteņtakām sakrustoties,
lai atpiņķerēt nespēj vairs neviens.
Dod tādā mīlestībā iedzīvoties,
lai noreibums no viņas nepāriet.

SIEVIETES DZEJA

Tik rūpju pilna, kā pasaules seja,
kā saldumu krājoša stropa skreja,
kā mīlas un trūkstoša laika deja –
tāda ir sievietes dzeja.
Kā bērnu smiekli vasaras vējā,
kā šūpoļu lidojums augšā un lejā,
kā papardes ziedi starp vīstošām meijām –
tāda ir sievietes dzeja.

MELNBALTAIS FOTO

Pasaules elpa cilvēku sejās.
Debesu asarās pelēkais rīts.
Steidzīgos soļos ir mazliet no vēja,
un mazliet no Dieva ir laipnā: „Labrīt!”
Dabiska mirkļa parastais brīnums.
Esības klātbūtne - tagadnes miers.
Vienkāršas ikdienas neparasts tuvums.
Spēks, kas bez apstājas pasauli griež.
Sekundes simtdaļā notvertais klusums
braucošo mašīnu motoros dzied.
Atvērtā grāmatā melnbaltais foto un -
sazin' no kurienes uzradies prieks.

RUNČA NEMIERS

Pusnaktī skrāpējos durvīs tavās,
pēc pelēna sirdspukstiem prasot.
Pusnaktī dziedāju skaisti bez gala:
- Nāc manās siltajās ķepās!
Gundegu dzeltenām acīm kvēlot
staigā mans runča nemiers,
neprāta ugunīm asajos nagos.
Nenāc un nepaliec tajos!
Rīts visu kaisli ar sētnieces slotu
tik un tā izmēzīs laukā.
Aiziešu nolaidis asti gar logu:
- Sveiki! - Un – čau! mana jaukā!

**

Tavs tuvums saucas tā –
tu esi,
bet tālums saka –
mīļais, viss vēl būs.
Ir velti izdzēst
aizdegušos sveci -
lai deg, lai staro,
un lai ilgās kūst.
Es atnākšu
ar atvasaras vēju
tev satikšanās priekā
matus jaukt.
Ar lietus lāsēm
skūpstīt tavu seju,
degt un starot,
un jau tevī kust...

RĪTA SERENĀDE

Tev uz krūtīm saules zaķēns rotaļājas,
vēl ir vasara un vēl ir agrs rīts.
Tavi sapņi, mani sapņi, mūsu mājas, -
jūtu lidojums, tik spējš un negaidīts.
Ja tu zinātu, kā tevis allaž pietrūkst!
Ja tu redzētu šo: "Tad, kad tevis nav".
Kas gan, draudziņ, mēs bez saviem sapņiem būtu?
Tādā tukšumā tik sasodīti salst...
Tev uz krūtīm saules zaķēns rotaļājas.
Mūsu augumi pēc saplūšanas tvīkst.
Kamēr mēs viens otrā atradīsim mājas,
būs gan vasara, gan būs vēl agrs rīts.

TU ATPOGĀJI MANI

Lēnām kad tu atpogāsi mani,
tevī visas gaismas iedegsies,
un šī nebeidzamā stāsta piedzimšanā
visa pasaule mums līdzī priecāsies.
Nemulsti par nomestajām drēbēm –
tajās šodien patiesības nav.
Tukša maska, kurā cilvēcībai slēpties,
katras ikdienības iesākums un gals.
Lēnām, bet tu atpogāji mani...
Nebīsties, es esmu tikai kails.
Tā es gaidu tavu plaukstu atnākšanu,
plaši atvērts liela sapņa burvībai.

**

Es tajā dienā nebūšu tev blakus.
Man nebūs ziedu, ko tev dāvināt,
jo tevi redzu tikai savos sapņos
un dzirdu tikai nepamodināts.
Es tajā dienā varbūt svece kļūšu,
kas mīļām smaržām tevi reibinās,
bet varbūt es ikvienā skūpstā būšu,
kad dārgie viesi tevi suminās.
Es tajā dienā nebūšu tev blakus,
bet būšu mājas, kurās atgriezies.
Es mīlu katru pēdu tavās takās,
un dienas, kurām nepieskarsimies.

NAKTSVIJOLES KLĒPĪ

Uz tavām ziedlapiņām mirgo rāsas lāses...
Un manas sakarsušās lūpas sniedzas dzert...
Caur sirdi laužas dzīvas, nevaldāmas slāpes,
un nav vairs spēka soli tālāk spert.
Man pirksti slīd pār tavām smalkām stīgām,
un klusa dziesma lido pusnakts debesīs,
ir pilna dvēsele ar kārdinošām trīsām,
kad pāri lūpām saldās lāses līst.
Kā atdzerties un atmesties no tevis?
Es jūtu - nevajadzīgs kļuvis rīts.
Tur, tavā rāsas pilnā naktsvijoles klēpī,
Mans sapnis sagūstīts un nomaldījies kļīst.

MŪSU VASARA

Es dzēru uguni no tevis sniegtām lūpām
tā mani reibināja kā Bakardi rums,
un tad mēs izskanējām vienā kvintakordā,
un pēkšņi kļuvām pļavas ziedējums.
Es tvēru medus bites tavos samta čukstos
aiz laimes sajucis kā pieneņpūku vējš,
mēs rasā peldējāmies baltos saules lēktos
un naktīs mīlējāmies miglas šūpolēs.
Es mīlu uguni no tevis sniegtām lūpām,
to pļavas elpu matos vajējos,
un mūsu vasaru, kas līst no zelta krūkām
pār tavu augumu ar straumi dievišķo.

DEKAMERONA MOTĪVS

Ja viss tik karsti, karsti liesmo ugunspukēs,
tad atliek nebaidīties magoņlaukā brist,
un tiem, kas divi paliks segas viņā pusē,
šai naktī būs par mīlestību krist.
Lai dzīvo sievietes ar Afrodītes krūtīm!
Un dzīvo Amors, kas tās kāri skatīt ļauj!
Lai slavēts ceļš pie tām ar visām ceļa jūtīm!
Lai dzīvo es un "mazais uzticamais draugs"
Šķiet, būšu pacilāts gan rīt, gan arī parīt,
jo „mazais” gatavs ir par daudzām pastāvēt.
Lai prieks ar siltiem ļaudīm siltas lietas darīt,
un prieks zem deķa un par mīlestību krist!

KĀ SVECE

Kā svece izkusīšu savā paša liesmā -
tu mani izmetīsi bezveidīgu rīt,
bet šodien ietērp mani svečturī un dziesmās, -
es gribu nedaudz tavus svētkus izbaudīt:
kā reibsti tu no ziedu
un no šampanieša smaržas,
kā saldā romantikas
garšā veldzējies...
Rīt man būs jāizplēn šai svečturī uz galda,
kad tu jau kaislē degsi cita palagos.
Kā svece izkusīšu savā paša liesmā
un došos projām dūmu grīstē pēdējā.
Es būšu smeldze tavā mīļākajā dziesmā,
es būšu rūgtums rīta kafijā.

PAPĪRA KUĢĪŠI

Pēdējo papīra lapu saloku sveicienam tālei,
un kuģītis, paceļot trapu, atvadu taurē pūš.
Beigusies burtnīca mana,
vēl tikai pēdējais reiss.
"Ahoj, un pudele ruma!",
un straume zem ķīļa lai plūst.
Vai kāds no šiem kuģīšiem
piestās tai krastā, kur aizbrauci tu?
Jeb kapteinis mūžībā iebruks
kā vientuļais jūras vilks.

JAUNA LŪGŠANA

Dzīve, dzīve, cāļu māte,
saudzē, pasargā!
Paliec mani sev zem spārna
šajā negaisā!
Laime, pārpilnības lāde.
neslēp sevi man,
neesi, kā viesizrāde
tikai caurbraucam.
Mīlestība, saldais sapni,
ļauj vēl nemosties, -
tevī būt vienmēr ir labi,
būt, ne ciemoties.

ĪSISMI

*

Mūsu tautas tragēdija laikam ir tik aizraujoša, ka nav pat vajadzīgi starpbrīži.

*

Finansiālā krīze - nozagta un labi noslēpta nauda.

*

Nesauksim deputātus par simts gudrajām galvām, jo mums patiešām var noticēt.

*

Ja tevi uztrauc tautas liktenis, tu nekad nekļūsi deputāts.

*

Vadīt – tā ir māksla netraucēt strādāt.

*

Cenu politika pie mums kļuvusi burtiski nenovērtējama.

*

Ja man jautātu, kurš pēc manām domām ir visutopiskākais lozungs, es nešaubīdamies teiktu: „Viens likums, viena taisnība visiem.”

*

Uzmanību, ja tu ikdienā klausies radio, tu vari kļūt radioaktīvs!

*

Piensaimniecība sagājusi sviestā.

*

Gribēja tirgū uzstādīt dzelzsbekona konstrukciju.

*

Kļūdīties ir tik cilvēcīgi, ka nav vairs vērts kaut ko darīt pareizi.

*

Arī Dievu var saprast. Ja mani meklētu tik daudzi, es arī drošības pēc slēptos.

*

Apceļo savu dzimto zemi. Iepazīsti arvien jaunus privātīpašumus.

*

Mēs aicinām ne tikai ciemos, bet arī pagastos un pilsētās.

*

Manai rīta stundai allaž kafija mutē.

*

Jāpelna ir ne tikai dienišķā, bet arī rītišķā un vakarišķā maizīte.

*

Ja tās ir beigas, tad kāda gan nozīme, vai tās ir laimīgas, vai nē.

*

Aktīvas ir gan zaļo, gan zilo kustības.

*

Atnācu, ieraudzīju, saviebos.

*

Kas rūdās sūdos, top zieds.

*

Dažreiz žurnāliem ir aktu vāki.

*

Lūdzu, piedodiet man, pie algas...

*

Ko sēdi? Ja tu esi pārstāvis, tev jāpārstāv nevis jāpārsēž mūsu firma.

*

Ja es nekad nebūtu grēkojis, es aiz kauna zemē ielīstu.

*

Nebīsties no tiem, kas sēž cietumā, bīsties no tiem, kuriem būtu jāsež cietumā.

*

Likumu pārzināšana nereti atbrīvo no atbildības.

*

Labi darīt vēl nemākam, slikti pelnīt vairs negribam.

*

Pielīdējiem ir visperfektākais klaņa mehānisms.

*

Sargi sevi, jo Dievs vien zina, vai vēl kāds sargās tevi.

*

Savai laimei paiet garām daudzi, bet pēdējai stundiņai neviens.

*

Mana maciņa sastāvā ir uztura nabadzinātāji.

*

Kur mazāk cilvēku, tur brīnišķīgāka daba.

*

Arī slaistiem ir milzīga konkurence.

*

Darba devēji un darbā devējas.

*

- Vai viņš jūs atlaida uz līdzenas vietas?

- Nē, uz nelīdzenas gan.

*

Tu gan esi mētrķītiepīgs.

*

Cik tu gudrs, visu zini! Kur tu tik daudz sazinājies?

*

Gudrs tu esi, bet dumjš.

*

Man ir prieks tevi neredzēt.

*

Interesanti, vai kaila patiesība ir seksīga?

*

Par blondīnēm ir izveidojies nepareizs priekšstats. Par gudrajiem taču saka: „Gaiša galva.”

*

Ja ir vakarkleita, tad jābūt arī šodienkleitai.

*

Viņa bija uzvilksusi tādus apavus, ka drīz vien atskanēja modes kļiedziens.

*

Arī pēc sadursmes viņa turpināja vērties atpakaļskata spogulī un neizlaida no rokām kosmētikas maciņu.

*

Ja šim negadījumam nav aculiecinieku, varbūt ir ausuliecinieki?

*

„Viņš ietiecās viņai pakaļā...” Jā, bet kāds tam sakars ar satiksmes negadījumu?

*

Ko tu tāda sapīta? Es taču uzmetu tev tikai skatienu, nevis tīklu.

*

Vilšanās mīlestībā ir tik spēcīga, ka gribas pamēģināt vēlreiz.

*

Cik tu toreiz biji skaista, pļavā, ar grābekli rokās. Es biju tik aizgrābts!

*

Viņš ir ļoti apķērīgs. Bieži redzu, ka viņš apķēris kādu sievieti.

*

Ja mēs abi gribam strīdēties, mēs esam saderīgs pāris.

*

Pret šo sievieti manī sacēlās viss.

*

Pēc tevis es ļoti ilgojos pēc citas.

*

Aizbildinoties ar sevis meklēšanu, mēs nekautrējamies ieiet pat vairākās sievietēs.

*

Zinot to, kas būs pēc tam, nezina vai būtu prātīgi vēlreiz iemīlēties.

*

Paskatoties uz saviem tēriņiem, es ar pilnu pārliecību varu tev teikt: „Mana dārgā!”

*

Nu, re, mīļā, tu mani aizkustināji līdz pat gultai.

*

Cilvēku pavairošanai arī varot izmantot spraudeni.

*

Tu saki, ka viņa nodeva tavu mīlestību? Un kam, ja nav noslēpums?

*

Ja nevariet sadzīvot ar sievu, mēģiniet sadzīvot ar sevi.

*

Augu nakti, tu saki? Vai tad pa dienu nemaz neaugi?

*

Matemātikas stundās skolotājam ar skolniekiem ir iespēja izrēķināties.

*

Pa priekšu tu dabūsi pa pakaļu.

*

Nepalaid rokas, citādi tās aizies.

*

Viņš ar medicīnas māsu sarāva visas saites(jo brūces bija sadzijušas).

*

Varbūt ārstiem pieņemt hipotekāro zvērestu?

*

Kurš ir izpētījis to ģindeni ar izkapti rokā un noskaidrojis, ka tā ir viņa?

*

Dakter, man sasāpējies pats zobgalis.

*

Pēc neveiksmīga kritiena sasniedzu lūzuma punktu.

*

Ielāgo, arī „dzelzs veselība” var ierūsēt.

*

Pēc kritiena ārsti atklāja manas vājās vietas.

*

Ja esat saķēris kādu slimību, laidiet to vaļā un staigājiet vesels.

*

Viņš uzpīpēja gaisā savu māju.

*

Šis vīrelis pēc gaitas varētu būt zvārgulis.

*

Šie dzērāji vakarnakt saskandināja visu ciemu.

*

Abi pasīvi - gan dzēriens, gan dzērājs.

*

- Kādēļ jūs prasāt daļu nelaiķa mantojuma? Vai esat radnieks?

- Jā, mēs bijām amata un pudeles brāļi.

*

Lai sajauktu džinu ar toniku, vispirms vajag paberzēt burvju lampu.

*

Alkometrs – mūsu vērtību skala.

*

Iereibušajiem arī šķiet, ka viņi savās glāzēs lej laimes.

*

Maksā naudā, tad baudu un graudu pats iegādāšos.

*

Ir cilvēki, kuri ik dienas piepilda savu karstāko vēlēšanos un izdzer to..

*

Vissirsnīgāk un vispatiesāk lūdz dzērājs uz pagīrām.

*

Viņš ir tik izcils blūzmenis, ka nospēlēja pat pēdējo blūzi.

*

Talantīgs mūziķis pat teātri nospēlēs...

*

Pēc orķestra koncerta jutos pilnīgi aptaurēts.

*

Daudzi „aktieri” dzīvo tā, it kā Bībeli būtu sarakstījis Šekspīrs.

*

Jocīgi pirkt biļeti uz kases grāvēju kasē.

*

Akūta honorāru nepietiekamība – mūsdienu slimība.

*

„Tur kaut kas ir.” Visprecīzākais modernās mākslas novērtējums.

*

Talantu fabrikas nevarēja ilgi pastāvēt, jo tās nevarēja nodrošināt ar izejvielu piegādi.

*

Kas gan ir mode, ja visskaistākie tērpi bija un paliek Ādama un Ievas.

*

Starp svarcēlājiem valdīja pacilāta noskaņa.

*

Ja tas ir labs pēc garšas, tad būtu interesanti uzzināt, kāds tas ir pirms garšas.

*

Iemācies gatavot. Ēst prot visi.

*

Dziedēti graudi ir ļoti veselīgi.

*

Viņš iekoda maizītei.

*

Esmu pamēģinājis sīļķi kažokā, bet ļoti gribētos pamēģināt to žaketē, vai vismaz T-kreklā.

*

Vai vircots ēdiens ir bioloģiskās lauksaimniecības produkts?

*

Interesanti, ko var aizbāzt ar „puņķu tapu”?

*

Varēja manīt, ka kāds sēž vakara krēslā.

*

Tāpēc jau tās ir saprātīgas būtnes, ka izvairās kontaktēties ar Zemes civilizāciju.

*

- No kurienes viņi visi šeit saviesušies?

- Tas taču ir saviesīgs pasākums!

*

- Nu, kā atpūta uz ūdeņiem?

- Lieliski! Nepārtraukti lija, un ūdeņu netrūka.

*

Atliek vien tev novēlēt tusēt saldi, mīļo švāger!

*

Nesmejies par otru, pirms neesi pasmējies par pirmo.

*

Lai pārlicinoši notēlotu muļķi, ir jābūt gudram.

*

Ja raugāties no fizioloģiskās puses, tad mēslus taisa pilnīgi visi.

*

Tu neesi darījis sev sākumu, tāpat tev nav tiesību darīt arī galu.

*

- Šodien, kopjot kapus, sajutu sāpes krustos.

- Kuros tieši? To tur ir tik daudz.

*

Vēlaties tīras drēbes – staigājiet kails.

*

Atkārtošana – daudzbērnu māte.

*

Apkopējai šodien berzes nespēks.

*

Viņi saskrējās aci pret aci un vaigu vaigā parādījās zilumi.

*

Tas gan ir veikls “mednieks”, nocēla kādam “zaķim” kažoku.

*

Mana gulta bieži atrodas neklātienē.

*

Kas daudz guļ, tas jau mazliet grēko.

*

- Kur celtnieki? - Guļ būvēs.

*

Izrādās, burkāni, kartupeļi, sīpoli un vēl daudzi augu valsts pārstāvji mīl lakstoties.

*

Rīt laiks skaidrosies brīžiem ar mākoņiem, brīžiem ar sauli. Kuram būs taisnība, redzēsiet izejot ārā.

*

Dubļi arī ir apavu smēre.

*

Pie mums ir gan nepieciešamās, gan tikai pieciešamās preces.

*

Šuvēji sadiedza no malu malām.

*

Malumednieki arī mēdz „cilpot”.

*

Rītos mēs visi līdzināmies staipekņiem.

*

Uz kuriem gan var dzīt bārdu?

*

Mans vaigs arī mēdz būt gan gluds, gan matēts.

*

Neesmu gan manījis, ka spāres svinētu svētkus. Viņām rūpju pietiek.

*

Kaķēns spēlējoties tā saritinājās kamolā, ka bija grūti to atbrīvot.

*

Suņi zobojās, ka šņakstēja vien.

*

Kaķiem patīk pelēt.

*

Arī vistām vakaros iestājas laktācijas periods.

*

Vista vienmēr zina kur dēties.

*

Interesanti, kā vairojas papagaiļi, ja viņiem nav papavistas?

*

Starp diviem vēršiem notika sapieris.

*

Glāzēts ūdens.

*

Statistiskā elektrība.

*

Humors lai arī satīra.

*

Smaidiet, jo to dara pat laime.